

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Разград, 26.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Пламен М. Драганов
Петър М. Милев

при участието на секретаря М. В. Н.

в присъствието на прокурора В. Як. М.

като разглежда докладваното от Пламен М. Драганов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223300600022 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава двадесет и първа от НПК.

С Присъда № 21/21.12.2021 г., постановена по НОХД № 208/2021 г. по описа на Районен съд – Кубрат, подсъдимият М. К. Д., роден на 14.02.1973 г. в гр. Кубрат, обл. Разград, с поС.ен адрес в гр. Кубрат, ЕГН *****, е признат за невиновен и оправдан по повдигнатите му обвинения:

- по чл. 234, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК за това, че в периода 01.01.2020 г. до 30.09.2020 г. в с. Савин, обл. Разград, с. Каменово, обл. Разград и гр. Кубрат, обл. Разград, действайки в условията на продължавано престъпление е държал акцизни стоки без бандерол по смисъла на чл. 2, т. 1 от Закона за акциза и данъчните складове „на облагане с акциз подлежат: т. 1 алкохолът и алкохолните напитки“ – 1 596.500 литра ракия без акцизен бандерол, когато такъв се изисква по закон – чл. 4, т. 7 от ЗАДС: „Бандеролът е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерството на финансите и не може да бъде предмет на последваща сделка“, всичко на 1 обща стойност 7 499.40 лв. с дължим акциз в размер на 3 687.90 лв.;

- по чл. 234, ал. 2 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК за това, че в периода 01.01.2020 г. до 30.09.2020 г. в с. Савин, обл. Разград, с. Каменово, обл. Разград и гр. Кубрат, обл. Разград, действайки в условията на продължавано престъпление е произвеждал и държал с цел

разпространение алкохол, без надлежно разрешително – 1 596.500 литра ракия без акцизен бандерол на стойност 7 499.40 лв., като случаят е немаловажен.

Против присъдата е постъпил въззивен протест прокурор от Районна прокуратура – Разград, ТО – Кубрат. В протеста присъдата се атакува като неправилна и постановена в нарушение на материалния закон. Прави се искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова осъдителна такава, с която подсъдимият М. К. Д. да бъде признат за виновен по повдигнатите му пред първата инстанция обвинения.

В допълнителни съображения към протеста се възразява срещу правните изводи на първоинстанционния съд, с които е приел, че не са осъществени от обективна страна деянията по повдигнатите обвинения.

По първото обвинение по чл. 234, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК се изтъква, че правомерния начин на производство на процесното количество ракия няма отношение към съставомерността на деянието. Според държавния обвинител, обстоятелството, че количеството ракия не е било в потребителска опаковка не следва да се интерпретира в смисъл, че не е изискуем бандерол, чиято функция е да служи за установяване на заплащането на дължимия акциз. Затова и безспорно установеното, че подсъдимия е държал акцизна стока – алкохол, без какъвто и да е документ, удостоверяващ плащане, начисляване или обезпечаване на дължимия акциз, обуславял съставомерността на деянието от обективна страна.

По отношение обвинението по чл. 234, ал. 2 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК прокурорът подчертава, че обвинението е в държане само с цел разпространение, затова и за да е осъществено изпълнителното деяние не се изисква постигане на резултата от разпространяване. Тази специална цел се извличала дори единствено от голямото количество алкохол – 1596.500 литра, каквото количество обективно не можело да се обвърже с държане за лични нужди, каквато е защитната позиция на подсъдимия.

С протеста не са направени доказателствени искания.

Препис от протеста е връчен на подсъдимия М. К. Д. и на защитника адв. О.Б., като от последния са постъпили подробни писмени възражения по чл. 322 НПК. В тях на първо място се оспорва размера на количеството алкохол (ракия), който е вменен като държан от подсъдимия Д.. Изтъква се, че над 100 литра от този алкохол е намерен и иззет от животновъдна ферма, собственост на св. П. П., за който алкохо свидетелят е платил дължимия акциз удостоверен с надлежни писмени доказателства. Друга част от намерения алкохол е открит в къща с дворно място и прилежащи постройки на ул. „Цар Иван Асен II“ в гр. Кубрат, обитаван от св. А. Д.а, майка на подсъдимия, и собственост на нейната дъщеря Т.. Според показанията на св. Д.а част от иззетата от имота ракия е нейна лична собственост, друга част е собственост на сина й Д., пребиваващ в САЩ, и трета на подсъдимия М.Д.. Тези й твърдения се подкрепяли от събраните писмени доказателства и показанията на св. А. Н..

На следващо място се оспорва твърдението на прокуратурата, че е без значение дали

ракията е произведена в специализиран малък обект за дестилиране (СМОД) във връзка с изискването за поставяне на бандерол, както и тезата, че е налице законова забрана за натрупване на годишни квоти от ракия над 30 литра. В заключение се поддържа, че по делото няма събрани годни доказателства подсъдимият Д. да е държал въпросните количества ракия с цел разпространение, което изключва съставомерността на деянието по чл. 234, ал. 2 от НК. С писмените възражения се прави искане да бъде потвърдена оправдателната присъда на Районен съд – Кубрат като правилна и законосъобразна.

В открито съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Разград поддържа протеста на основанията, изложени в допълнителните съображения към него. Споделя съжденията в протеста, че винаги, когато се държи акцизна стока, се изисква бандерол, чиято функция е да установи плащане на дължимия акциз. Счита, че от материалите по делото е доказано и второто обвинение по чл. 234, ал. 2 във вр. чл. 26, ал. 1 от НК, тъй като според прокурора е очевидно, че такова количество алкохол не е за лични нужди. Моли съда да отмени оправдателната присъда на първоинстанционния съд и да постанови нова присъда, с която да признае за виновен подсъдимия по повдигнатите му обвинения и да му наложи наказание от една година лишаване от свобода за всяко от престъпленията, като на основание чл. 23, ал. 1 от НК определи едно общо такова, което да отложи за подходящ изпитателен срок.

Защитникът на подсъдимия адв. О.Б. моли депозирания протест да бъде оставен без уважение, като пледира за потвърждаване на присъдата като правилна и законосъобразна. Счита, че в протеста прокуратурата превратно тълкува, че изваряването на 810 литра ракия е станало само в един ден – 28.09.2020 г. По делото били налице неопровержими писмени доказателства, че варенето на процесното количество ракия е започнало предния ден – 27.09.2020 г. в 08.00 часа и е завършило на следващия ден в 00.00 часа. Отново изтъква, че на досъдебното производство е допуснато съществено процесуално нарушение – участието на полицейския служител Огнян Сапунджиев в няколко качества в производството. Цитираният служител първо бил извършил полицейската проверка, по повод на която било образувано наказателното производство, впоследствие няколко пъти бил разпитан като свидетел, а след това сам разпитвал свидетели и осъществявал действия по специални разузнавателни средства. С оглед на това защитникът счита всички процесуални следствени действия с участието на посочения полицейски служител за опорочени, поради което и не следва да се вземат предвид при постановяване на съдебния акт. Отново изразява несъгласието си с тезата на прокуратурата, че не е необходимо акцизната стока да е в потребителска опаковка, за да и бъде поставен бандерол. Категорично възражава и срещу становището в допълнителните съображения към протеста, че произвеждането на ракия за едно семейство над 30 литра годишно е незаконно. Счита за необоснован извода на прокуратурата, че цялото количество ракия, намерено при проведените претърсвания и изземвания, принадлежи на подсъдимия. Според защитника по делото съществуват неопровержими писмени доказателства както за собствеността на част от намерените количества ракия, така и за обстоятелствата, че за тази ракия има платен акциз.

Подсъдимият М.Д. се присъединява към становището на защитника си. Не се признава за виновен и счита, че не е извършил нищо незаконно. В последната си дума моли съда да потвърди оправдателната присъда.

Окръжен съд – Разград, след като обсъди доводите в протеста, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намира следното:

Производството пред първата инстанция се е развило в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК, като подс. Д. и защитникът му адв. Б. са декларирали съгласие да не се провежда разпит на всички свидетели и вещи лица и при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от досъдебното производство. Нарушения при провеждане на съкратеното съдебно следствие не се твърдят и не се констатира от настоящия съд.

На съкратеното съдебно следствие са установени следните фактически констатации, които се споделят и от въззивния съд:

Подсъдимият М. К. Д. е на 48 години, женен, неосъждан, със средно образование, управител на фирма ЕТ „МК ВЕГАС“ гр. Кубрат. Живее в гр. Кубрат, като притежава недвижими имоти в село Каменово, както следва: на ул. „Тича“ № 6, ул. „Тича“ № 8, ул. „Тича“ № 10, ул. „Х. Ботев“ № 1 и ул. „Х. Ботев“ № 3.

Имот в гр. Кубрат на ул. „Цар Иван Асен II“ № 69, собственост на сестрата на подсъдимия, представляващ жилищна сграда и стопански постройки, се обитава от св.А. Да – майка на Д..

Свидетелят П. П., тъст на подсъдимия, стопанисвал животновъдна ферма, находяща се в гр.Кубрат, извън регулация, с идентификатор № 40422.613.15.

Видно от приложените на л. 239 до л. 255 от том II от ДП документи, 2 представени от ПК „Наркооп“ гр. Кубрат, че последната е отдала под наем на 01.01.2009 г. на ЕТ „МК - Вегас - М.К.“, представляван от М. К. Д., недвижим имот, представляващ казан за ракия в с.Савин, обл. Разград.

Към преписката е представено и Предизвестие вх. № 10/02.09.2020 г. от подсъдимия, с което прави изявление за прекратяване на наемното правоотношение.

От писмо на л.214 от том II на ДП, представено от Агенция „Митници“, ТД Дунавска документи се установява, че подсъдимият е регистрирал СМОД с идентификационен номер BG004000A0050 през периода от 19.07.2006 г. до 20.10.2020 г. Видно от съдържанието на цитираното писмо, че по данни извлечени от Българската акцизна централизирана информационна система (БАЦИС) относно изварената ракия за лично ползване от подс.М. К. Д., произведена от материали негово собствено производство и за негова сметка е заплатен следния акциз: 23,10 лв. за 10 литра на 42% vol от 26.08.2018 г.; 23,10 лв. за 10 литра на 42% vol от 06.08.2020 г.; 3742,20 лв. за 810 литра на 42% vol от 27.09.2020 г.

От приложеното на л. 215 от том II на ДП писмо от Агенция „Митници“, отново по данни на БАЦИС, се установява, че в СМОД № BG004000A0050 с титуляр М. К. Д. като

физическо лице е изварил следните количества етилов алкохол (ракия) през периода от 2015 г. до 2020 г.: на 27.07.2015г. - 20 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 10.08.2015г. - 10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 14.08.2016г. - 10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 15.08.2016г. -10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 20.10.2016г. -10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 20.08.2017г. - 20 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 29.07.2017г. - 10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 26.08.2018г. -10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 06.06.2020г. - 10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 11.06.2020г. - 10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 25.06.2020г. -10 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание; на 28.09.2020г. - 810 литра ракия с 42 % алкохолно съдържание.

От представените както от подсъдимия, така и от Агенция „Митници“, ТД–Дунавска акцизни данъчни документи, се установява, че за количеството изварена ракия в периода 2015 г. – 2020 г. дължимият акциз е начислен и заплатен от ЕТ „МК-ВЕГАС-М.К.“ с ЕИК 116020831.

По повод събрани оперативни данни, че Д. продава част от произведената от него ракия, било образувано настоящото наказателно производство и с разрешение на съдия от Районен съд – Кубрат на 30.09.2020 г. били извършени процесуално-следствени действия – претърсвания и изземвания.

От недвижим имот – къща с дворно място и прилежащи селскостопански постройки в гр.Кубрат, обл.Разград, ул. „Цар Иван Асен II“ № 69, собственост на св. А. Д.а – майка на подсъдимия и ползван от нея и подсъдимия, били намерени и иззети следните движими вещи:

Обект № 2 - стъклена дамаджана с намираща се в нея прозрачна течност с мирис на алкохол, с надпис 5 л;

Обект № 3 - стъклена дамаджана с намираща се в нея прозрачна течност с мирис на алкохол с вместимост 5 л пълна до горе; Обект № 4 - стъклено шише с форма на жена с тъмна течност с мирис на алкохол до горе 750 мл;

Обект № 5 - стъклено шише с вместимост 750 мл с течност в кафяв цвят с мирис на алкохол, пълно до горе 750 мл; Обект № 6 - стъклено шише с метална капачка с вместимост 700 мл, с тъмна течност с мирис на алкохол, пълно до горе 700 мл; Обект № 7 - стъклено шише с вместимост 1 литър в зелен цвят, с прозрачна течност с мирис на алкохол пълно с течност 800 мл; Обект № 8 - стъклено шише в зелен цвят с вместимост 1 литър с течност с мирис на алкохол; Обект № 9 - пластмасова туба с вместимост 11 литра с надпис „Девин“, пълна до горе с прозрачна течност с мирис на алкохол; Обект № 10 - пластмасова туба с вместимост 11 литра с надпис „Бачково“ пълна до горе с прозрачна течност с мирис на алкохол; Обект № 11 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра с надпис сини сливи 2019 г. с течност с мирис на алкохол 52.250 мл; Обект № 12 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 л, пълен до горе с бистра течност с мирис на алкохол, като е отразено, че е измерена течност 135 литра; Обект № 13 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра, пълен до горе с бистра течност с мирис на алкохол с отразено количество 125.740

литра; Обект № 14 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 л, пълен до горе с бистра течност с мирис на алкохол, като е отразено количество течност 129.460 литра; Обект № 15 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра пълен с бистра течност с мирис на алкохол, течността е 114.450 литра; Обект № 16 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра, пълен до горе с бистра течност с мирис на алкохол, като е отразено, че течността е 125.740 литра; Обект № 17 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра, с бистра течност с мирис на алкохол, като течността е 110.700 литра; Обект № 18 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра, с бистра течност с мирис на алкохол, като течността е 118.200 литра; Обект № 19 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра с бистра течност с мирис на алкохол, като течността е 52.250 литра; Обект № 20 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра с бистра течност с мирис на алкохол, течността е 33.770 литра; Обект № 21 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра, с бистра течност с мирис на алкохол - 50.650 литра; Обект № 22 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра, с бистра течност мирис на алкохол, като течността е 67.540 литра; Обект № 23 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра с бистра течност с мирис на алкохол, като течността е 86.300 литра; Обект № 24 - пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра с бистра течност с мирис на алкохол, като течността е 50.650 литра; Обект № 25 - пластмасова туба от минерална вода с вместимост 10 литра с надпис „Жива вода“ с бистра течност с мирис на алкохол, пълна до горе.

В недвижим имот - животновъдна ферма, находяща се в гр. Кубрат, обл. Разград, извън регулация, с идентификатор № 40422.613.15, стопанисвана от св. П. С. П. са били намерени и иззети следните движими вещи:

Обект № 1.III – пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра с течност с мирис на алкохол, като течността е 35.600 литра; Обект № 1.IV – пластмасов бидон в син цвят с вместимост 120 литра, пълен на половина с течност с мирис на алкохол, като течността е 76.400 литра.

От лек автомобил „Нисан Навара“ с рег. № PP 1720 BC, собственост на подс. Д., са били намерени и иззети следните вещи: - кутия с надпис „black shock“ с намиращи се в нея 4 броя ловни патрони 12 кал.; кутия с надпис „black shock“ с намиращи се в нея 5 броя ловни патрони 12 кал.; един брой скоба с диаметър 45 см с два броя метални дръжки и два броя метални прътове.

На 30.09.2020 г. претърсвания били извършени и в имоти, собственост на подсъдимия, находящи се в село Каменово, а именно на ул. „Тича“ № 6, ул. „Тича“ № 8, ул. „Тича“ № 10 и ул. „Х. Ботев“ № 3, но не са иззети вещи, имащи значение за разследването.

При време на претърсванията подсъдимият посочил на полицейските служители друг свой имот в същото село, на ул. „Х. Ботев“ № 1 и посочил съхраняваните в него движими вещи, които били иззети в условията на неотложност с протокол, а именно: Обект № 1.I – бидон, пластмасов в син цвят с вместимост 120 литра, пълен на половина с течност с мирис на алкохол, като течността е 55 литра и Обект № 1.II – бидон, пластмасов в син цвят с

вместимост 120 литра, пълен до горе с течност с мирис на алкохол, като е отразено, че течността е 135 литра. Иззетите при извършените процесуалноследствени действия вещи са приобщени като веществени доказателства по делото.

В хода на разследването на св. А. Д.а били върнати част от иззетите на 30.09.2020 г. вещи: стъклено шише с форма на жена с тъмна течност с мирис на алкохол (обект № 4) ; стъклено шише с вместимост 750 мл с тъмна течност с мирис на алкохол (обект № 5); стъклено шише с метална капачка с вместимост 700 мл с тъмна течност с мирис на алкохол (обект № 6).

В хода на разследването с протокол за доброволно предаване подс. Д. предал следните вещи: Книга с надпис Казани МК „ВегасМ.К. гр.Кубрат, GSM:***** с попълнени 6 страници, акцизен данъчен документ с номерация – 1, 11, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 5 30, 38, 5 бр. издадени на следните лица: П. С. П., Д. З. Д., М. К. Д., А. М. Д.а и акцизен данъчен документ - 5 бр. без номерация, издадени на лицата М. К. Д., Ц. К. Ц., Д. К. Д., П. С. П., А. М. Д.а; платежни нареждания с посочено основание за плащане „акциз за сделки в страната“ с внесена сума в размер на 66.60 лв. на 03.12.2012 г.; три акцизни данъчни документа, издадени на името на М. К. Д. за общо 30 литра ракия; два броя платежни нареждания с посочено основание за плащане акциз за сделки в страната с наредител М.К. в размер на 67.65 лв. и 1.65 лв. от 13.07.2020 г.; 3 броя справки декларации с поредни номера 24, 25, 26, издадени на имената на Д. К. Д., А. М. Д.а и П. С. П., съответно от 21, 23 и 26.09.2016 г.; 3 броя справки декларации с поредни номера 36, 37, 38, издадени на лицата А. М. Д.а, Д. К. Д. и П. С. П., съответно от 12, 16 и 28.09.2017 г.; 3 броя справки декларации с поредни номера 44, 45, 46, издадени на лицата М. К. Д., съответно от 06, 11 и 25.06.2020 г.; справка декларация с номер 1, издадена на П. С. П. от 28.08. без посочена година; два акцизни данъчни документа издадени на името на М. К. Д. за количество ракия 810 литра от 27.09.2020 г.; справка декларация с номер 47/27.09.2020 г. издадена на името на М. К. Д.; кочан справка-декларация с листи от № 2 до № 17 с липсващ втори екземпляр в розов цвят, от № 24 до № 50, като от № 24 до 47 липсват вторите екземпляри в розов цвят; кочан справка -декларация с листи от № 1 до № 50, като на листите от № 1 до № 4 липсват вторите екземпляри в бял цвят. Същите са приложени като веществени доказателства по делото.

При извършена на 21.10.2020 г. в присъствието на поемни лица оглед на веществени доказателства били замерени точните количества на иззетите течности и от всеки съд била взета представителна проба – общо 28 проби за извършване на химичен анализ.

Видно от приложения на л. 49, том I по ДП Протокол за извършено изследване № 718/ 26.11.2020 г. от извършената физикохимическа експертиза на иззето количество течност, че течностите от всички 28 проби съдържат етилов алкохол, но не съдържат метилов алкохол. Изследването за алкохолен градус е било извършено по метода с определена плътност на течности при 20 градуса по Со с пикнометър, който е приложим за течности, съдържащи само етилов алкохол и вода, без добавки, влияещи на плътността. Експертът е констатирал, че алкохолните градуси в пробите варират от 39.5 до 45.5 алкохолни градусуса.

По досъдебното производство са назначени и изготвени съдебнооценъчна експертиза, съдебносчетоводна и допълнителна съдебносчетоводна експертизи.

От заключението на изготвената оценъчна експертиза (л. 54 - л. 58 от том I ДП) се установява, че общото количество на изетия алкохол е 1 598,700 литра, чиято пазарна стойност е 9592.20 лв. Стойността на дължимия акциз след приспадане на 30 литра ракия за семейна консумация, т. е. за 1 566,50 литра е 7430.10 лв.

От заключението на изготвената съдебносчетоводна експертиза (л. 62- л. 68 от том I ДП) се установява, че за периода от 29.09.2019 г. до 29.09.2020 г. има издадени 4 броя справки-декларации за изваряване на ракия и всички са на физическото лице М. К. Д., като количеството ракия общо е 840 литра. Пазарната стойност на алкохол без бандерол, без включен акциз е 1596,5 литра по 6 лв./л на стойност 9 579 лв. Стойността на дължимия акциз е 7430.10 лв.

Изготвена е и допълнителна съдебносчетоводна експертиза (л. 439 от том II ДП), от чието заключение се установява, че след приспадане на платения акциз на 13.07.2020 г. и на 02.10.2020 г., то дължимия акциз е в размер на 3687.90 лв.

Анализ на доказателствата:

Първоинстанционният съд е извършил подробен, обоснован и прецизен анализ на събраните на досъдебното производство доказателствата, с който настоящия въззивен състав изцяло се солидаризира. Първия съд е дал убедителен и категоричен отговор на въпроса въз основа на кои доказателства е приел за установени фактическите констатации, на които е изградил своите правни изводи.

Първоинстанционният съд обосновано е дал вяра на обясненията на подсъдимия относно намерението му да преустанови дейността на СМОД, преди което да произведе голямо количество ракия. Същите кореспондират изцяло с показанията на свидетелите П., И., Б., И., Н. и М., които формално са незаинтересовани от изхода на делото. Отчитайки безспорната заинтересованост на свидетелите Д.а и П., майка и тъст на подсъдимия, съдът е дал вяра и на техните показания, като е констатирал, че същите са в инисон с показанията на горепосочените свидетели и писмените доказателства по делото - стокова разписка, документ за платен акциз в размер на 3742,20 лв. и предизвестие до ПК „Наркооп“ гр. Кубрат. Няма как да се пренебрегне писменото свидетелство, че още на 02.09.2020 г., почти месец преди извършените претърсвания и изземвания, подсъдимият е направил писмено изявление за прекратяване на наемното правоотношение. Безспорно е също така, че преди намесата на правоохранителните органи е заявил за заплащане акциз върху 810 литра алкохол и на 02.10.2020 г. е заплатил дължимия такъв.

Правилно и законосъобразно, като е съобразил забраната по чл. 118, ал. 2 от НПК, първоинстанционният съд е изключил от доказателствата по делото показанията на основния свидетел на обвинението Огнян Сапунджиев, който е извършвал множество действия по разследването – експлоатирал е СРС и е извършвал разпити на свидетели. Отделен е въпросът, че в тези показания не се съдържат никакви конкретни факти и обстоятелства,

подкрепящи обвинителната теза.

Първия съд коректно е отбелязъл, че единствените конкретно посочени в обвинителния акт лица, като такива на които подсъдимият е продавал алкохол - свидетелите Ш. Ш., В. Н., Х. И. и С. Я., с изключение на последният не касаят периода, посочен в обвинителния акт.

Подробно са анализирани и приобщените към доказателствената съвкупност веществени доказателствени средства три броя „видеозапис“, като обосновано първия съд е заключил, че те не установяват данни подсъдимият да дава или продава ракия.

Също така подробно първоинстанционния съд е описал и анализирал използваните от разследването специални разизнавателни средства – звукозаписи, като мотивирано е приел, сравнявайки ги с показанията на свидетелите, записани в тях, че в тях също не се съдържат безспорни доказателства за разпространение на алкохол от страна на подсъдимия. Единствената забележка на настоящия съд към анализа на приложените СРС е позоваването на забраната на чл. 177, ал. 1 от НПК като причина за изключване от доказателствения материал на една част от звукозаписите. Тези подробно изброени звукозаписи обаче сами по себе си не доказват продажба или разпространение на ракия от подсъдимия Д., а както правилно е отбелязъл първия съд лицата, записани в тях - В. Н., Т. А., Т. Т., Ц. Н. и К. В., не са разпитвани в качеството на свидетели по досъдебното производство за изясняване на обстоятелствата около проведените телефонни разговори с подсъдимия.

От правна страна:

При така установеното от фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че подсъдимият М.Д. с действията си не е осъществил състава на престъпление по чл. 234, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. Въззивният съд изцяло споделя извършения от първия съд анализ на правната уредба и крайния извод, че в случая е налице обективна несъставомерност на деянието по повдигнатото обвинение, което е основание за оправдаване на подсъдимия.

Разпоредбата на ал. 1 на чл. 234 НК урежда обществените отношения, свързани с разпространение или държане на акцизни стоки без да бъде заплатен дължимия за тях еднократен косвен данък, което плащане се удостоверява от производителя с поставяне на бандерол върху всяка потребителска опаковка в негов данъчен склад. Ако подобни стоки се държат или разпространяват извън данъчния склад, оформени в самостоятелни опаковки и в немаловажен случай, би бил осъществен състав на престъпление по чл. 234, ал. 1 НК, т.е. криминализирано е разпространението или държането на акцизни стоки, които са индивидуализирани в съответна потребителска опаковка, на която не е поставен бандерол. За да бъде приложена тази норма, не се изисква да се изследва въпросът дали субектът на престъплението притежава разрешително за разпространение или държане на акцизни стоки. Изискването на закона за поставянето на бандерол единствено върху продукт, който е във вид, годен за пускане на пазара (в потребителска опаковка) води до обективна несъставомерност на деянието - държане на акцизни стоки, непоставени в потребителска опаковка, без бандерол - по ал. 1 на чл. 234 НК (при действаща ал. 2 на чл. 234 НК) поради

липса на законово изискване за поставянето му върху такава стока, неиндивидуализирана във вид, годен за потребление - в опаковка. (Решение № 60182 от 18.01.2022 г. на ВКС по н. д. № 998/2021 г., II н. о., НК).

Съгласно легалната дефиниция в чл. 4, т. 7 от Закон за акцизите и данъчните складове бандерол е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерство на финансите и не може да бъде предмет на последваща сделка. Тази ценна книга се поставя от производителите на на бутилирани алкохолни напитки върху потребителска опаковка в данъчен склад на производителя /чл. 64, ал. 1 ЗАДС/, а данъчният склад е "място, където се произвеждат, складираат, получават и изпращат акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател в съответствие с разпоредбите на закона /чл. 4, т. 13 ЗАДС/. В този смисъл е лишена от законово основание тезата на прокурора, че на всяка акцизна стока, каквато в процесния случай е произведената в специализирани малки обекти за дестилиране (СМОД) ракия, е необходимо поставянето на бандерол за установяване на заплащането на дължимия акциз.

За пълнота на изложението следва да се отбележи и следното:

Не може да бъде споделена и тезата в допълнителните съображения към протеста, че подсъдимия е държал акцизна стока по смисъла на чл. 2, т. 1 от ЗДДС – алкохол, без какъвто и да е документ, удостоверяващ плащане, начисляване или обезпечаване на акциза, дължим върху тази стока. По делото са налице безспорни писмени доказателства от Агенция „Митница“, Териториална дирекция „Дунавска“ и от системата БАЦИС, че в периода от 2015 г. до 2020 г. подсъдимият М.Д. е изварил общо 940 литра ракия, като дължимия акциз е начислен и заплатен от ЕТ „МК-ВЕГАС-М.Д.“ съгласно приложените акцизни данъчни документи (л. 216 – л. 227 т. 2 от ДП). Също така са налице и документи за платен акциз върху определени количества ракия и от негови близки – майка му, брат му и неговият тъст.

Не намира опора в ЗАДС и ППЗАДС и възражението в допълнителните съображения към протеста, че закона допуска в СМОД да се произвежда ракия само до 30 литра на семейство годишно. Действително съгласно чл. 46, ал. 1 от ППЗАДС в специализиран малък обект за дестилиране може да се произвежда етилов алкохол (ракия) от грозде и плодове - собствено производство на физически лица, за тяхно лично и семейно потребление само до 30 литра ракия годишно на семейство. Разпоредбата на ал. 2 от същия член обаче предвижда в случаите, когато в специализиран малък обект за дестилиране се произведе етилов алкохол (ракия) над количеството по ал. 1, регистрираното лице заплаща пълния размер на акциза. Следователно няма нормативно ограничение за производство в СМОД на ракия над 30 литра годишно, стига лицето да заплати пълния размер на акциза за произведеното количество ракия. Възражението, че не се предвижда натрупването на годишни квоти освен че не намира опора в закона, е изцяло лишено и от житейска логика – да се приеме означава да се забрани производството на ракия в СМОД на лица, които не са консумирали произведеното предходната година количество ракия.

Предвид установената обективна несъставомерност на деянието по повдигнатото

обвинение е безпредметно да се обсъждат подробно доказателствата каква част от общото количество иззета като веществени доказателства ракия е собственост на подсъдимия Д. и каква част според събраните гласни и писмени доказателства е собственост на други лица, както и върху каква част от нея е заплатен акциз. Само следва да се подчертае, че и в тази им част писмените възражения срещу протеста са основателни, като в обвинителния акт е налице вътрешно противоречие по тези обстоятелства. Подобни възражения защитникът е правил и в разпоредително заседание, но те са приети за несъществени от първоинстанционния съд, отхвърлянето им не е обжалвано, а по силата на чл. 248, ал. 3 от НПК не следва да се обсъждат от настоящата инстанция.

Първоинстанционния съд е признал подсъдимият Д. за невиновен и го е оправдал и по обвинението по чл. 234, ал. 2 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК за това, че в периода 01.01.2020 г. до 30.09.2020 г. в с. Савин, обл. Разград, с. Каменово, обл. Разград и гр. Кубрат, обл. Разград, действайки в условията на продължавано престъпление е произвеждал и държал с цел разпространение алкохол, без надлежно разрешително 1596.500 литра ракия без акцизен бандерол на стойност 7 499.40 лв., като случаят е немаловажен. Настоящия въззивен състав изцяло споделя крайния извод на решаващия съд, че в случая липсват категорични и безспорни доказателства за специалната цел, с която е произвеждано и държано количеството ракия, а именно с цел разпространение. Независимо от проведените многобройни процесуално следствени действия – разпити на свидетели, експлоатираните за продължителен период от време специални разузнавателни средства – видеозаписи и звукозаписи, по делото не са налице годни доказателства за изискуемата според обвинението специална цел – разпространение на държаните количества ракия. Единствено св. Я. в показанията си твърди, че е закупил два литра ракия от подсъдимия, но това безспорно може да се приеме за маловажен случай. Правилно съдът е кредитира обясненията на подсъдимия, че с оглед преустановяване на дейността си е решил да извари по-голямо количество ракия, която да остави за предстоящи празнични поводи на семейството му. Тези му обяснения изцяло кореспондират както с показанията на свидетелите П., И., Б., И., Н. и М., така и с приложените писмени доказателства – предизвестие от 02.09.2020 г. и стокова разписка.

Безспорно е, че за осъществяване на състава на престъплението по чл. 234, ал. 2 от НК не се изисква постигане на резултата разпространение, а само да се докаже, че този алкохол се държи с цел разпространение. Не може обаче да се приеме тезата на обвинението, че такова голямото количество алкохол се държи единствено с цел разпространение и това е достатъчно да се приеме обвинението за доказано. Освен това логично и житейски правдиво звучат обясненията на подсъдимия, че след като повече от десет години е стопанисвал СМОД и след като е решил да преустанови дейността, е решил „да се запаси“ с по – големи количества ракия, за която е заплатил дължимия акциз. Следва да се има предвид, че алкохолът не е стока, която подлежи на бързо разваляне, а за съхранението ѝ не се изискват никакви специални грижи и средства.

Допълнително следва да се изложи, че на подсъдимия Д. е повдигнато обвинение по

чл. 234, ал. 2 от НПК и във формата на изпълнително деяние произвеждане на алкохол с цел разпространение без надлежно разрешително. По делото е безспорно установено (и изрично отбелязано в обвинителния акт), че подсъдимият Д. притежава необходимата регистрация по чл. 60, ал. 2 от ЗАДС на СМОД в периода от 19.07.2006 г. до 20.10.2020 г., която е задължително условие за упражняване на подобна дейност. Следователно отново е налице и обективна несъставомерност по първата хипотеза на чл. 234, ал. 2 от НК относно производството на алкохол без надлежно разрешително.

По важното в случая е обаче, че по делото не са събрани категорични и безспорни доказателства за наличието на специалната цел, изискуема от закона, а именно държането да е с цел разпространение. Съгласно чл. 303, ал. 2 от НПК съдът признава подсъдимия за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин, какъвто несъмнен начин, предвид изложеното дотук, не е налице в настоящия случай.

С оглед изхода на делото правилно районният съд е постановил иззетите веществени доказателства да се върнат на собствениците, а разноските по делото на основание чл. 190, ал. 1 от НПК е оставил за сметка на държавата.

При извършената цялостна проверка на присъдата, извън конкретните доводи развити в протеста, въззивният съд не установи основания за отмяна или изменение на проверяваната присъда.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 21/21.12.2021 г. по НОХД № 208/2021 г. по описа на Районен съд – Кубрат.

РЕШЕНИЕТО е изключено от актовете, подлежащи на касационна проверка по чл. 346 от НПК и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____